

А сега за реализацията на репродуктивните желания. Да вземем резултатите само за анкетираните лица на възраст 45-59 г., тъй като при тях практически възпроизводството, т. е. реализирането на репродуктивните идеали и нагласи, вече е приключило, и да ги съпоставим.

Таблица 2

**СТРУКТУРА НА АНКЕТИРАНИТЕ ЛИЦА СПОРЕД
ТЕХНИТЕ РЕПРОДУКТИВНИ ИДЕАЛИ И НАГЛАСИ И ФАКТИЧЕСКИ
БРОЙ ДЕЦА В СЕМЕЙСТВОТО
(ВЪЗРАСТОВА ГРУПА 45-59 ГОДИНИ)**

Брой деца	Въпрос № 2 "По ваше мнение колко деца трябва да има съвременното българско семейство?"	Въпрос № 3 "Колко деца желаете общо да имате през живота си?"	Въпрос № 26 "Колко живородени деца сте имали досега?"
Общо	100.0	100.0	100.0
Нито едно	4.0	3.1	7.7
Едно	17.8	13.4	19.0
Две	63.1	64.6	59.8
Три	12.5	13.1	9.1
Четири и повече	2.6	4.3	4.4
Не знае	.	1.5	.

Заедно можем веднага да посочим най-важните статистически факти:

- Много повече лица остават без деца, отколкото са предпочитателните модела на семейството без деца и нежелаещите да имат деца.

- Значително по-голям е дялът на лицата, които имат едно дете, отколкото на тези, чиято представа за идеала на българското семейство е еднородното. Още по-голямо е разминаването по отношение на личните желания - 131% са желали да имат едно дете, а с едно дете са 19.0%.

- Идеалът на двудетното семейство освен че с времето губи привърженици, не може и да се реализира - 64.6% са желали да имат две деца, а с две деца са 59.8%.

- Другият губещ позиции модел - за три или повече деца, също не се реализира - 17.8% са искали три или повече деца, а само 13.5% имат толкова.

Причини, поради които желаният брой деца често не се достига

Разработката на информацията за причините, които анкетираните лица посочват, за да нямат дете или още едно дете, по основни социални и демографски признаци е много важна. Поради ограничения обем